

Te a lelátón szundikálsz;
 rád nem tartozik már e meccs
 – vagy így hiszed és így csinálsz,
 és, mert nem szállsz be, megnyered

Alszik az aszfalt, fű, a tó
 Az utak megdermedt folyók
 Tenger minden, de nincs hajó
 A távolságot, mint üveggolyót

.ÖLT.

Jobban elvegyül, mint búza közt konkoly;
 még nem írta le semmi hivatal –
 rá nem jössz, hogy *rá* mi jön olykor,
 a Múza *éppen tőle* mit akar?

Ki nem mutatja azt a vérkép,
 nem jelzi stigma, billog s semmi jel;
 hogy el van-é már veszve végképp,
 vagy meg is dicsőülhet még, ha nem figyel.

Csak él közöttünk itt bele a vak
 világba – aszkéta, gourmand, mind lehet
 ; ólálkodnak körötte a szavak...

Csigalassú vagy siet; egyképp rejtély,
 melyik miért, így némelyek azt mondják: **mert mély...**
 – s ha azok értik jobban, kik legyintenek??

Vörös István

A FEJLŐDÉSRŐL

Egész éjjel járnak a teherautók.
 Üresen érkeznek, a rakományuk,
 mint egy lengő vaslánc, zörög.
 Telirakva hajtanak el, a földet
 viszik onnan, ahol kellett, oda,

ahol nem kell. Teherúrhajók
hordják a Holdra a szemetet,
a vírussal fertőzött marhahullát,
a sikerületlen hasonmásokat.

A Holdon nincs élet, de van halál.
A tehenek felfúvódva lépegetnek, egy
használhatatlan tenyérben megül a homok.

Percek nem telnek, de napok
igen. A változás hideg és buborékos.

Egész éjjel járnak a teherautók.

A HALANDÓSÁG MUNKÁBAN

Az ember különféle okokból
lesz halandó. Van, aki azért,
mert éhes és szegény. Más
intellektuális úton jut el odáig.
Megint más karrierizmusból.
És van, aki azért, mert beszari.

– Mi lesz, ha nem halok meg?
Talán megharagszik rám a temető-
felügyelő? – Aki jól tud
meghalni, annak adjuk ezt az
állást. Jól, gyorsan és

zavart nem keltve meghalni,
ez a jelszavunk. – Annyi esze van,
még a halált is kitalálná
Isten helyett, de mivel Isten

sincs, őt is kitalálja. Kitalálja
a halált, és eladja fekete kenyérért,
kitalálja Istent egy fej vörös-

hagymáért. A pokolban egy ördög
hagymaszárat nyújt neki. Belekapaszkodik,

és az ördögöt maga mellé rántja.